

5 ΜΑΪΟΥ 2010, ΓΙΑ ΕΝΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ!
ΟΧΙ στη συντριβή των λαών από τις χρηματοπιστωτικές αγορές, τις κυβερνήσεις και την Ευρωπαϊκή Ένωση
ΝΑΙ στη ριζική αλλαγή των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς εκφράζει την αλληλεγγύη του στις λαϊκές κινητοποιήσεις στην Ελλάδα και στη γενική απεργία στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Πέρα από τις ελληνικές ιδιαιτερότητες, η παρούσα οξεία κρίση είναι σύμπτωμα της κρίσης του δημόσιου χρέους, η οποία είναι γενικευμένη και επιδεινώνεται παντού. Αν οι αγορές κερδίσουν εις βάρος της Ελλάδας, θα στραφούν με νέα ορμή σε άλλες χώρες. Η αντίσταση του ελληνικού λαού είναι μια ευκαιρία για όλους μας, αφού σε όλες τις χώρες και σε ευρωπαϊκό επίπεδο αγωνιζόμαστε ενάντια στον εκβιασμό των χρηματοπιστωτικών αγορών, στις ακραίες πολιτικές λιτότητας και για τη διαμόρφωση εναλλακτικών λύσεων.

Οι τράπεζες, οι κυβερνήσεις, η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΔΝΤ επιβάλλουν στον ελληνικό λαό δραστικό περιορισμό των δημοσίων δαπανών, των δημοσίων υπηρεσιών, των μισθών, των συντάξεων και της κοινωνικής προστασίας. Εφαρμόζουν μια πολιτική που οδηγεί στην ύφεση, την ανεργία, τη μείωση των δημοσίων εσόδων και στην αύξηση του αριθμού των ατόμων που θα εξαρτώνται από τα κοινωνικά βοηθήματα. Οι επιβαλλόμενες πολιτικές λιτότητας οδηγούν σε αδιέξοδο και θα αποτύχουν, με τους λαούς να είναι τα θύματα αυτού του ολοκληρωτικού ολέθρου! Όχι μόνο η Ελλάδα, αλλά ολόκληρη η Ευρώπη θα υποχρεωθεί να επωμιστεί το βάρος αυτών των πολιτικών για πολλά χρόνια.

Τα κράτη υποχρεώνονται να παρέχουν εγγυήσεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές, υποκύπτοντας στις απαιτήσεις τους, ενάντια στις ανάγκες των λαών. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα μπορεί να διακινήσει δισεκατομμύρια ευρώ για τη σωτηρία των τραπεζών, αλλά όχι για τη σωτηρία ενός κράτους! Αυτό που στις μέρες μας ονομάζεται “βοήθεια στην Ελλάδα”, αποτελεί στην πραγματικότητα στήριξη των πιστωτών και απαράδεκτη πίεση στον ελληνικό λαό, στις κοινωνικές ανάγκες του, την αξιοπρέπεια και την κυριαρχία του.

Οι προβλέψεις για την ανάπτυξη αποδεικνύουν την αποτυχία της Στρατηγικής της Λισσαβόνας: Ο ΟΟΣΑ προβλέπει ανάπτυξη ύψους 1.3% για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ τα αντίστοιχα ποσοστά για τις ΗΠΑ και τις αναπτυσσόμενες χώρες είναι 3.4% και 6% αντίστοιχα. Αυτό αποδεικνύει ότι η κρίση στην Ευρώπη δεν είναι μόνο συνέπεια της παγκόσμιας κρίσης, αλλά οφείλεται επίσης στην ίδια τη φύση της ευρωπαϊκής οικοδόμησης, στη μονεταριστική αντίληψη σύμφωνα με την οποία ο ελεύθερος ανταγωνισμός είναι ο κυρίαρχος νόμος. Είναι μια εικόνα ζούγκλας, όπου οι ισχυρότεροι κερδοσκοπούν σε βάρος των ασθενέστερων που πληρώνουν τα σπασμένα. Αντί να καταπολεμήσουν τις ανισότητες, τα κράτη επέλεξαν να μειώσουν τις δημόσιες δαπάνες και άνοιξαν, μ' αυτόν τον τρόπο, τον δρόμο στο κεφάλαιο για την κατάκτηση ενός όλο και μεγαλύτερου μέρους του παραγόμενου πλούτου.

Οι λαοί δεν θα πληρώσουν την κρίση! Οι κυβερνήσεις πρέπει να αλλάξουν τις ευρωπαϊκές πολιτικές. Για να το κάνουν αυτό, πρέπει να σταματήσουν να υπακούουν στους ειδικούς των αγορών και να ξαναφέρουν στη ζωή τη δημοκρατία.

1. **Είναι επείγουσα ανάγκη να σταματήσουμε το κύμα της κερδοσκοπίας:** Αντί να σπαταλούνται χρήματα για την πληρωμή τόκων στις τράπεζες, πρέπει να βάλουμε σε κίνηση μια κοινωνικά και περιβαλλοντικά χρήσιμη οικονομία. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα πρέπει να μπορεί να δανείζει στα κράτη με χαμηλά επιτόκια. Αυτό θα περιοριζε τη δύναμη των τραπεζών και των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών. Σε κάθε χώρα,

πρέπει να δημιουργηθεί ένας δημόσιος τραπεζικός πυλώνας, υπό τον έλεγχο του κράτους και της κοινωνίας, έτσι ώστε οι πιστώσεις να μην στρέφονται στην κερδοσκοπία, αλλά να λειτουργούν για το κοινό καλό. Ζητάμε τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δημόσιου φορέα αξιολόγησης.

- 2. Πρέπει να σταματήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις**, να αναπτυχθεί ο δημόσιος τομέας και να ληφθούν μέτρα που θα εμποδίζουν την αστάθεια που προκαλούν οι κερδοσκοπικές επενδύσεις ορισμένων επιχειρηματικών στελεχών. Είναι αναγκαίο να σταματήσει η ιδιωτικοποίηση των συνταξιοδοτικών συστημάτων, η οποία αποτελεί έναν από τους μηχανισμούς χρηματοπιστωτικής της οικονομίας. Η Ε.Ε. πρέπει να αποφασίσει την επιβολή ελέγχου και φορολογίας των ροών των χρηματοπιστωτικών κεφαλαίων και του εισοδήματος από τις χρηματοπιστωτικές επενδύσεις.
- 3. Το ευρώ δεν πρέπει να είναι εργαλείο ανταγωνισμού, βασισμένο στο Σύμφωνο Σταθερότητας** το οποίο σχεδιάστηκε για να μειώνει τις κοινωνικές επενδύσεις στο όνομα της ανταγωνιστικότητας. Ο ασφαλέστερος τρόπος εξόδου από την κρίση θα ήταν ένα σύμφωνο συνεργασίας και αλληλεγγύης που θα είχε κοινούς στόχους για τις ευρωπαϊκές χώρες, για την παραγωγή, την έρευνα, τις κοινωνικά και οικολογικά χρήσιμες υπηρεσίες, την ισότητα στους μισθούς ανδρών-γυναικών, την προς τα πάνω εναρμόνιση των μισθών και την κοινωνική προστασία.
- 4. Ένας πραγματικός ευρωπαϊκός προϋπολογισμός είναι αναγκαίος**, που θα μειώνει τις ανισότητες, θα συντονίζει τις πολιτικές για μια νέου τύπου ανάπτυξη, θα υιοθετήσει ενιαία φορολόγηση του κεφαλαίου, προκειμένου να αντιμετωπιστεί ο ανταγωνισμός μεταξύ εργαζομένων και μεταξύ χωρών ή περιφερειών.
- 5. Οι στρατιωτικές δαπάνες** που προβλέπει η Συνθήκη της Λισσαβόνας πρέπει να μειωθούν δραστικά, ιδιαίτερα στην Ελλάδα.
- 6. Τέλος, είναι επείγον να μειωθεί το δημόσιο χρέος της Ελλάδας, σε συνάρτηση με τις ανάγκες του ελληνικού λαού:**
 - Οι τράπεζες που κερδοσκοπούσαν στις πλάτες των λαών, να υποχρεωθούν να συμβάλουν σ' αυτή τη μείωση. Ταυτόχρονα, να τους επιβληθεί η υποχρέωση παραίτησης από ορισμένες απαιτήσεις τους και από την είσπραξη τοκοχρεολυσίων με υπερβολικά υψηλά επιτόκια. Ένα χρεοστάσιο 3 ή 5 ετών θα μπορούσε να δώσει τον χρόνο για την επανεκκίνηση των οικονομιών που βρίσκονται σε κρίση και την αύξηση των δημόσιων εσόδων.
 - Αν το ΔΝΤ ήθελε να είναι χρήσιμο, θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει τα ειδικά τραβηκτικά δικαιώματα για να χρηματοδοτήσει τις ελληνικές δημόσιες δαπάνες.

Ο ταξικός αγώνας στην Ευρώπη βρίσκεται σε σημείο καμψής.

Το κεφάλαιο δεν κρύβει πια το αληθινό του πρόσωπο: όλοι οι εκπρόσωποί του έχουν ενωθεί ενάντια στους λαούς. Η βιαιότητα των μέσων που χρησιμοποιούνται από το Μέτωπο του κεφαλαίου, δείχνει την αποφασιστικότητά τους. Ενάντια σε όλους αυτούς χρειαζόμαστε μια κοινωνική και πολιτική δυναμική, ώστε **να οικοδομήσουμε ένα ενωτικό, Ευρωπαϊκό Μέτωπο, φορέα εναλλακτικών προτάσεων, που θα απαντούν στις ανθρώπινες και οικολογικές ανάγκες.**

Το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς θέλει να φανεί χρήσιμο στην οικοδόμηση αυτού του Μετώπου. Γιατί αυτό που αμφισβητείται σήμερα είναι η επιβίωση όλων των ευρωπαϊκών λαών.

Κόμματα Μέλη της Ευρωπαϊκής Αριστεράς: ΚΚ Αυστρίας, Κόμμα της Αριστεράς (Λευκορωσία), ΚΚ Βελγίου, ΚΚ Φλάνδρας, Κόμμα Δημοκρατικού Σοσιαλισμού (Τσεχία), Αριστερό Ενωτικό Εσθονικό Κόμμα, ΚΚ Φιλανδίας, Αριστερή Συμμαχία (Φιλανδία), Γαλλικό ΚΚ, Αριστερό Κόμμα Γερμανίας, Συνασπισμός, Κόμμα Εργατών Ουγγαρίας 2006, Κομμουνιστική Επανάδρυση Ιταλίας, Αριστερό Κόμμα Λουξεμβούργου, Κόμμα Κομμουνιστών Δημοκρατίας της Μολδαβίας, Αριστερό Μπλοκ (Πορτογαλία), Σοσιαλιστική Συμμαχία Ρουμανίας, Κομμουνιστική Επανάδρυση Σαν Μαρίνο, ΚΚ Ισπανίας, Ενωμένη Αριστερά Ισπανίας, Ενωμένη και Εναλλακτική Αριστερά Καταλονίας, Εργατικό Κόμμα Ελβετίας, Κόμμα Ελευθερίας και Αλληλεγγύης (Τουρκία)